

IPMS-Gent gaat 2013 in met surprises en groepsfoto !

Voorzitter Jean-Pierre Strobbe wenste in eerste instantie alle IPMS-leden Gent een gelukkig en bouwvol nieuw jaar. Hij had meteen goed en slecht nieuws. Goed is dat het lidgeld in 2013 niet stijgt, slecht is dan weer dat het vanaf februari ingewacht wordt door secretaris Willy De Cock. Ook de prijs van de pintjes en co blijft constant, ondanks de crisis ! Na het overlopen van de nakende modelbouw-events en de bevestiging dat de AC ook

in 2013 in Deinze kan blijven doorgaan, ondanks de verbouwingen van de gastschool aldaar, kwam de traditionele nieuwjaarssurpriseslag. De IPMS-leden Gent brengen immers al jarenlang op elke nieuwjaarsbijeenkomst mooi verpakte verrassingsgeschenken mee, die op een grote tafel gedeponereerd worden en aldaar door de leden gegrabbeld worden. Uiteraard komt na de grabbeling een grootse wisselbeurs op gang. Uiteindelijk keren de meeste leden dan toch met een kitje of stukje materiaal naar hun modelbouw-gading huiswaarts. En dat de swops dit jaar wel degelijk succesvol werden afgerond moge blijken uit de volgende 'greep': Erik De Smet bemachtigde een helikopter, Eric Lebon vond Duitse troepen, Willy De Cock koos een Humvee, François Cnudde werd gelukkige eigenaar van een RSO met Flak.38 enz. Tot slot gingen de clubleden mooi gezamenlijk op het al even traditionele groepsportret. Fotografie van dienst was Nadine. Zij kreeg er meteen het grootste pak voor in de plaats !

Eric Lebon kan niet wachten tot Kübeldag !

Eric Lebon liep in de nieuwjaarsvergadering voorop op de themadag Kübelwagen die voor 26 maart gepland is. Hij toonde drie exemplaren: twee radiowagens en een Panzer Attrappe. Uw redacteur leerde bij dat een Kübelwagen niet noodzakelijk een Volkswagen was, maar de algemene benaming voor een licht militair personenvoertuig ! Het kon ook om een Mercedes, een Harder of een BMW gaan bv.

Wiel af

Een eerste Kübelwagen, ditmaal wel een Volkswagen, toont een radiowagenversie op grond van een Tamiyakit op 1/35e. Op grond van een gedetailleerd ombouwverhaal in de Kübelwageneditie van Miniatures scratchte Eric de radio-installatie volledig met onder meer plasticard en sprue. De kabels die de antenne schra-

gen komen van een patattenzaknetje, de riempjes zijn gemaakt uit flessenlood. De koptelefoon komt uit een andere kit.

Ramcke-Kübel

Een tweede Kübel betrof weerom een Volkswagen radiowagen, maar dan in de versie van de Ramcke-divisie van het Afrikakorps (eigenlijk para's). De basiskit is ditmaal een CMK, eveneens op schaal 1/35e. Eric vervaardigde de bache met aluminiumfolie. Ook de woestijnradio werd gescratcht. De speciale divisiecamouflage bracht Eric aan met behulp van een fijn sponsje zoals die in medicijn doosjes soms te vinden zijn. Daarmee drybrushte hij over de basiscamouflage: sponsje even in verf dippen, daarna deppen op stukje tissue en vervolgens op het model

verf-arm 'stempelen'. De blaasjesstructuur van deze stempeling geeft een mooi regelmatig patroon. Opvallend aan dit model zijn ook de dikke ballonbanden die minder in het woestijnzand wegzakten. Deze banden waren volgens Willy Jacksens van het merk Kronprinz.

Panzer Attrappe

Ook de derde Kübelwagen was een VW, maar dan wel een heel bijzondere. Het ging met name om een Panzer Attrappe. Dat waren in feite nep-tanks op basis van een VW die in de jaren 1935-1936 – toen Versailles het Duitsland verbod tanks te bezitten – gebruikt werden als trainingsvoertuigen voor de toekomstige tankbemanningen. De opbouw was dus vals, maar de mitrailleur in de valse toren was wel echt !

Ganzen

Eric combineerde de Attrappe met figurines die hij de zwarte panzerkostuums aanmat, alsook de mutsen die tot 1940 werden gebruikt. Hij plaatste de neptank op een landelijk diorama met een soldaat op wacht en een kolonne... ganzen ! De ganzen en figurines haalde hij uit twee verschillende Verlinden sets. De basiskit is een Italeri Kübelwagen, de opbouw is een vacuform. De mitrailleur komt uit een andere kit. Eric wees onder meer op het detail van de uit papier gemaakte geweerriem die door zijn extreme dunte een realistische aanblik geeft. De dioramabasis is eenvoudig: enkele latjes in verstek rond een plankje en daarop plaaster. Na droging daarover houtlijm met fijn zand en spoorwegmodelbouwgras en ten slotte drybrushen in diverse

tinten aarde en groen. De struikjes zijn in feite uitgerafelde stukjes koord die Eric in voorgeboorde gaatjes kleefde. Een stukje gedroogd onkruid uit de tuin compleeteerde zijn diorama.

Jos Mornie, de kenner van het Japanse WO-II luchtwezen van IPMS-Gent, bracht zowaar een model in aanbouw mee: een Yokosuka R2Y Keiun propellorjager. Wellicht iets te maken met het feit dat uw redacteur, Marc Galle, bezig is met een vacu-conversie naar een R2Y met turbojets. Om het eerst ?

Dion Vancuyl kruipt in huid Rode Baron !

Eerste diorama

Dion Vancuyl heeft de Fokker Dr. I driedekker gemodelleerd als het laatste vliegtuig waarmee de Rode Baron vloog. Hij plaatste dit toestel, zoals het bij WO-I hoort, op een modderveld. Het gaat om Dions allereerste diorama ! Als basis nam hij een fotokadertje uit de kringloopwinkel (50 cent). Daarop bracht hij Grey Pumice

van Vallejo aan, een soort grijze modelleerpasta uit een potje. In principe moet je pigmenten toevoegen en de gekleurde brij moet je op je diorama smeren. Na 48 uur wordt dat glad en je krijgt een soort van lava-effect (door de vele luchtbelletjes ?). Terwijl het geheel droogt, na zo'n 2 uur, kun je er naar hartelust afdrucken van bv. wielen of tracks in maken.

Dion bracht onder meer voetsporen van figurines aan.

Still water

In de diepere plekken bracht hij bovendien Still Water aan, eveneens van Vallejo. Dion heeft evenwel niet met pigmenten gewerkt. Hij heeft de brij achteraf beschilderd. Er waren weliswaar twee lagen verf nodig, met als basis lederbruin van Revell en met daarover onder meer Dark Wood Brown van Lifecolor. Bovendien kwam nog wat drybrushing met vanalles en tot slot Revell mosterdgeel.

Fixeren ?

Tot slot strooide Dion wat Berka herfstgras op het diorama, maar toen ging het mis. Tussen het Berka-gras zaten ook rode sprietjes, en die pasten niet in de modder. Dus moest Dion ze er weer stuk voor stuk uitrapen met een pincetje. Hier en daar kleefde hij met secondenlijm ook wat mini-klimopblaadjes. Eén probleem is vooralsnog niet opgelost. De grassprietjes liggen vooralsnog ongefixeerd op het diorama. Dion heeft er geen idee van hoe hij ze zou kunnen fixeren. Een vraagje voor de clubleden dus...

Franklin Goethals lettertje vooruit in alfabet !

Franklin verrast IPMS-Gent al enkele vergaderingen op rij met themadiorama's. Op de nieuwjaarsvergadering was dat niet anders, zij het dat hij zich vergiste. De letter 'L' stond wegens de receptie maar gepland voor de volgende maand. Zijn Canadese en Duitse Lockheed T-33's waren dan ook ietwat te vroeg. Het diorama met Focke-Wulf Fw 190 A5 was dan weer wat te laat. Prachtig diorama overigens, met een scratch-built testopstelling van de bekende Duitse WO-II jager voor het uittesten van de driedubbele mortier-granaatwerpers onder de vleugels. Franklin werkte zoals gewoonlijk naar een foto, naar eigen zeggen uit 'een dik boek' over de Focke-Wulf. De schaal is 1/72e. De kit is een Hasegawa. De testopstelling is gemaakt met vooral stretched sprue en plasticard. Franklin kon uit de foto opmaken dat de Fw voor de test goed vastgesjord was met kabels die aan verankeringshaken in het beton waren bevestigd. Van de mortieren liep een ontstekingsdraad weg. De rest heeft Franklin erbij gefantaseerd. Hij liet de ontstekingsdraad naar een geïmproviseerde zandzakjesbunker lopen, waarin hij twee observerende officieren plaatste. De bunkerzakjes maakte Franklin met Milliput (tweecomponentenputty).

Nieuwjaarsambiance!

Frederik Vanderstraeten bouwde pendel-Greyhound

Een indrukwekkende kit op de nieuwjaarsstafel 2013 was Frederiks Grumman C2-A Greyhound op 1/48e van het merk Kinetic. De Greyhound is een tweemotorig hoogdekker transportvliegtuig, speciaal ontworpen om voorraden – zelfs zware vliegtuigmotoren - en post af en aan te vliegen van en naar vliegdekschepen van de Amerikaanse Navy. Zijn basismissie heet dan ook COD (carrier onboard delivery). Het toestel kan ook uitgerust worden met zetels zoals een lijnvlucht en passagiers vervoeren als een soort autobusdienst tussen vasteland en schip. De C-2 vloog vanaf 1965 en werd in 1973 stevig gemoderniseerd. Ook in de jaren '80 werden er nog veel van besteld en volgden er nog updates. Frederik koos voor de kleurrijke versie van een 'late' C-2A van VRC-30, die opereerde vanop de USS Ronald Reagan in 2010. Deze versie heeft achtbladige propellers en geel geschilderde vleugelmarkeringen. En om het helemaal spannend te maken, heeft Frederik de Greyhound gemodelleerd met opgeklapte vleugels, een optie die in de kit van Kinetic was voorzien.

Willy De Cock: driemaal M41 Walker Bulldog !

Nee, geen Shermans M4 dit keer bij Willy De Cock, maar een cijfertje meer met de M41 Walker Bulldog. Maar meteen een wereld van bijna tien jaar verschil, want bij de Amerikanen in dienst tussen 1952 en 1965. Willy bouwde drie versies: een flakversie uit Vietnam, een doelzoeker en een Belg !

Vietnam

De eerste versie die Willy De Cock op de nieuwjaarsbijeenkomst presenteerde is een Walker Bulldog M41 met een luchtafweergeschut van 40 mm zoals de Amerikanen die in 1968 inzetten in Vietnam. Zij bestookten er echter gronddoelen mee, want vanuit de lucht hadden ze weinig te vrezen. De tank kreeg een steviger koelsysteem om in het tropische klimaat van de jungle te kunnen opereren, vandaar de grotere uitlaat. Willy werkte zijn Tamiyakit op 1/35e op – volgens de boekskes – met een Eduard PE-set en met de gekende scratch technieken. Trots toonde hij uw redacteur enkele zeer fijne details, zoals het PE-vizier en de loopkop-'supressors' tegen het uitzetten van de warme kanonloop. Ook de weathering stelde Willy in het teken van Vietnam, waar de aarde een dieprode tint heeft. Speels is het Playboy-insigne voorop op de tank. Achterop draagt hij een stel reservelopen met hun mondbescherming mee. Volgens Willy werden deze reservelopen gewoon op het kanon geschroefd (jaja met schroefdraad dus) !

QM41

Een tweede Bulldogversie is een QM41 Remote Control Target. Deze conversies moesten straaljagers met sidewin-

ders (lucht-lucht) naar gronddoelen leren schieten. De tanks bevonden zich op korte afstand van de doelen en gaven met hun witte lampen bovenop de koepel aan hoe goed de piloten op doel aanstuurden. Eens over de tank, konden de piloten dan het vuur op doel openen. Omdat leerlingpiloten wel eens brokken durven maken, voorzagen de Amerikanen deze QM41's van een stevige pantserplaat achteraan, die rondvliegende brokstukken moesten neutraliseren. Daarom ook hadden de tanks hun uitlaat naar voren gericht. De doelgeleider-tank werd bestuurd door maar één 'sukkelaar'. Mooi detail is de speciale koepel, die Willy vervaardigde met het dekseltje van een poederdoosje van zijn echtgenote. Dat had nl. precies de juiste afmetingen.

Belg

Een laatste M41 die Willy toonde was er eentje van de Belgische 3e Cyclisten van in 1958. De cyclisten telden doorgaans twee zo'n Bulldogs per bataljon ter bescherming van de staf, samen met M16's (M3 halftracks met een Maxtontoren met vier mitrailleurs). Mooi detail op deze M41 is de gescratchte kanonsteun achterop.